

Arrest

nr. 250 061 van 26 februari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM
Adolphe Lacomblélaan 59-61/5
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 20 maart 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat L. BUEKENHOUT *loco* advocaat H. VAN VRECKOM, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen België zijn binnengekomen op 30 maart 2019, samen met de minderjarige dochter van verzoekster, R.C.E.N., dienden op 8 april 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 26 februari 2020 nam de commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden verzoekers bij aangetekende brieven van 26 februari 2020 ter kennis gebracht.

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van verzoekster, C.F.K.E., luidt als volgt:
“Asielaanvraag: 08/04/2019

U had op 31 oktober 2019 een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) van 11u56 tot 12u47, van 14u07 tot 15u35, van 16u10 tot 16u19 en van 16u26 tot 16u40. U werd bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is. Uw advocaat, meester Buekenhout loco meester Van Vreckom, was gedurende heel het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U heeft de El Salvadoraanse nationaliteit en bent geboren op 14 februari 1991 in de hoofdstad San Salvador. U heeft er steeds in Residencial Cumbres de la Campinã 2 gewoond, 37 Calle Oriente. U heeft psychologie gestudeerd aan de Universidad Evangelica de El Salvador. Van juli 2018 tot de eerste week van maart 2019 volgde u stage bij de HR-dienst van Cadejo Brewing Company. In 2009 beviel u van uw dochter R.C.E.N. U voedde uw dochter alleen op tot u in 2014 uw huidige partner F.R.F.J. (CGVS (...)) en O.V. (...) leerde kennen. In 2016 is hij bij u ingetrokken en in januari 2019 zijn jullie gehuwd. Uw echtgenoot werkte als informatica-analist voor de Banco Agrícola.

Op 1 maart 2019 was u 's morgens bij de bushalte net om de hoek van uw huis aan het wachten. U zou die dag naar de universiteit gaan. Er stond daar een onbekende man die op een bendelid van de Mara 18 leek en u heel de tijd aan het aankijken was. U voelde zich ongemakkelijk en ging wat verder staan maar hij volgde u en begon u van alles te vragen, zoals hoe u heet. U antwoordde niet. Hij zei dat hij u al meermaals uw huis had zien verlaten. Toen de bus eraan kwam, stapte u snel op. Hij kwam in de stoel achter u zitten. Hij vroeg opnieuw naar uw naam en telefoonnummer en zei dat hij u zou komen zoeken als u geen antwoord gaf. U was bang en besloot de volgende halte bij een grote supermarkt af te stappen. Hij greep u bij uw arm maar u kon weglopen en belde naar uw vader. Hij kwam u ophalen. Uw vader zei dat het geen goed idee was om onmiddellijk de politie te bellen daar de bende die de zone controleert, geen pottenkijkers wilt. U ging mee naar het huis van uw ouders. Die avond kwam uw echtgenoot ook naar daar. De volgende dag gingen jullie klacht indienen bij de politie. Op het politiekantoor in het centrum zeiden ze evenwel dat jullie zich dienden aan te melden bij het kantoor in Ayutuxtepeque aangezien er daar een speciale eenheid is voor geweld tegen vrouwen. Rond de middag zijn jullie daar klacht gaan indienen. De politieagente raadde jullie aan tijdelijk jullie woning te verlaten en de politie direct in te lichten van zodra u die man weer zou zien. Ze gaf daarnaast aan dat een zekere M.A. degene was die verder verantwoordelijk zou zijn voor uw zaak.

Ondertussen verbleven jullie bij uw ouders en gingen jullie enkel naar jullie huis in 37 Calle Oriente om kledij op te halen, schoon te maken of te controleren of alles wel in orde was. Op 19 maart 2019 was u er aan het schoonmaken. Het werd laat en u besloot die avond om even naar de supermarkt om de hoek te gaan. U had enkele blokken gewandeld toen diezelfde man u bij uw schouders vastgreep. Hij zei dat u moest doen alsof u hem kende en niet mocht roepen. Hij zei dat hij seks wilde met u en dat als u zou weigeren, dat zware gevolgen zou hebben. Hij zei dat hij wist waar u woonde, hij kende zelfs het huisnummer, noemde uw naam, die van uw man en dochter. Hij wist waar uw man werkte, waar uw dochter naar school ging, waar u studeerde, wat voor auto jullie hadden en om hoe laat u de bus nam. Hij zei dat u met hem moest meegaan. Het was erg druk op dat moment en toen hij zich even omdraaide, zag u de kans schoon om weg te lopen. U liep terug naar huis en belde in paniek naar uw echtgenoot. Jullie pakten alle nodige spullen en reden naar het huis van uw ouders. Op 20 maart 2019 wilden jullie opnieuw klacht indienen in Ayutuxtepeque maar daar verwezen ze jullie door naar de onderzoeker die zich bezighield met uw zaak. Ze zeiden dat jullie hem misschien zouden vinden in het kantoor in het centrum van San Salvador. Daar werden jullie evenwel doorverwezen naar een kantoor in Montserrat aan de andere kant van de stad. Ook in Montserrat bleek hij niet te zijn. Er werd gezegd in Colonia Miramonte te proberen. De dag daarop, op 21 maart 2019, vonden jullie M.A. eindelijk in het politiekantoor in Miramonte. Hij zei dat hij uw verklaring zou noteren maar dat hij in feite niet de jurisdictie had over uw woonplaats en dus niet bevoegd was voor het onderzoek. Hij gaf de naam van de onderzoeker die wel verantwoordelijk was voor uw zaak en raadde u eveneens aan de politie op te bellen van zodra u die man weer zou zien zodat de politie hem kon identificeren.

Dat was evenwel geen voldoende garantie voor uw veiligheid. U, uw echtgenoot en dochter zouden in die periode op reis gaan naar Europa. Jullie besloten in de plaats tot een definitief vertrek. Op 29 maart 2019 zijn jullie via een transit in Spanje naar Duitsland gevlogen. Via Duitsland zijn jullie vervolgens met de trein naar België gereisd.

Jullie dienden hier op 8 april 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Bij een terugkeer naar El Salvador vreest u dat de man die u bedreigde of één van zijn medebendeleden, u, uw echtgenoot of uw dochter iets zal aandoen. Uw schoonbroer F.R.J.J. (CGVS (...)) en O.V. (...) diende hier op 4 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek legden u en uw echtgenoot volgende documenten neer: jullie paspoorten en die van uw dochter; jullie identiteitskaarten; het rijbewijs van uw echtgenoot; de ouderlijke toestemming van de vader van E. om te reizen; de twee klachten die u heeft ingediend bij de politie in El Salvador in maart 2019; reisdocumenten; en een kaart van San Salvador waarop de zone staat aangeduid waar jullie woonachtig waren en waar de Mara 18 de controle heeft. Uw advocaat legde ten slotte nog een rapport van Asylos neer met als titel: 'El Salvador: Gang criminality and discrimination on disabilities' (d.d. 09.2019).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Volgens uw verklaringen verlieten u, uw echtgenoot en uw dochter El Salvador omdat u er in de maand van jullie vertrek twee keer zou zijn benaderd geweest door een onbekende man (volgens u een bendelid) die seksuele betrekkingen met u wilde hebben (CGVS (...)B, p.9-10 en CGVS (...), p.7-9). De door u aangehaalde feiten kunnen evenwel niet als ernstig genoeg worden bestempeld om gelijkgesteld te worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uit afgeleid worden. Naast de twee beschreven confrontaties, maakte u geen melding van verdere problemen die u zou hebben gekend. Bovendien wijst niets uit jullie verklaringen erop dat het vermeende bendelid nog steeds op zoek zou zijn naar u. Gevraagd of iemand van uw familie of de familie van uw echtgenoot na jullie vertrek problemen heeft gekend naar aanleiding van wat er was gebeurd met u, antwoordde u negatief (CGVS (...)B, p.13). Aan uw echtgenoot gevraagd of iemand van jullie families na jullie vertrek consequenties heeft gevoeld van wat er was gebeurd, antwoordde hij eveneens negatief (CGVS (...), p.12). Vervolgens gevraagd of jullie na jullie vertrek hebben vernomen dat uw belager nog naar u heeft gevraagd, gaf hij aan daar niets over te hebben gehoord (CGVS (...), p.12).

Daarnaast heeft het Commissariaat-generaal verschillende bedenkingen bij uw relaas die de geloofwaardigheid ervan ondermijnen. Zo dient er opgemerkt te worden dat het vermoedelijke bendelid dat u twee keer heeft lastiggevallen, een totale onbekende is voor u en uw echtgenoot (CGVS (...)B, p.10 en CGVS (...), p.9). U had hem nog nooit eerder gezien (CGVS (...)B, p.10 en CGVS (...), p.9-10). Gevraagd waarom hij het op u had gemunt, moest u het antwoord eveneens schuldig blijven (CGVS (...)B, p.13). Aan uw partner gevraagd waarom die man u had uitgekozen, antwoordde hij dat het misschien kwam doordat u daar alleen was of omdat hij zich aangetrokken voelde door u of omdat jullie in een betere wijk wonen (CGVS (...), p.10). Gevraagd wat dat laatste ermee te maken heeft, repliceerde hij dat mensen voortdurend worden afgeperst om hierna aan te geven dat hij eigenlijk niet weet waarom die persoon u per se wilde (CGVS (...), p.10). Hij voegde daar nog aan toe dat ze in het algemeen wel wat jongere en goed geklede mensen willen (CGVS (...), p.10). Voorts aan uw man gevraagd hoe uw belager op de hoogte was van het reilen en zeilen van jullie gezin, moest hij toegeven dat jullie niet weten hoe hij aan die informatie is geraakt (CGVS (...), p.10). De door u en uw echtgenoot beschreven context van de incidenten blijft dan ook vaag.

Voorts had uw echtgenoot op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaard dat de eerste confrontatie met het vermeende bendelid plaatsvond op 28 februari 2019 (Vragenlijst CGVS (...), d.d. 02.07.2019, vraag 5).

In het begin van zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde uw man dat hij zich op de DVZ had vergist wat betreft de datum van het eerste incident en zei dat het feitelijk had plaatsgevonden op 1 maart 2019 (CGVS (...), p.3). Het is evenwel bedenkelijk dat hij eerst een foutieve datum had opgegeven.

U en uw partner besloten na de eerste confrontatie met die onbekende persoon op 1 maart 2019 jullie woning te verlaten en tijdelijk in te trekken in het huis van uw ouders. Ook de politie had aangeraden om elders te slapen (CGVS (...)B, p.9-11). U stelde dat u zeer bang was om in uw huis te blijven, om alleen naar buiten te gaan, alleen de bus te nemen etc. (CGVS (...)B, p.9-11). Toch verklaarde u dat u en uw man nog af en toe naar jullie huis terugkeerden om er een aantal zaken te regelen, zoals kledij ophalen, schoonmaken, checken of de gasfles wel goed was dichtgedraaid etc. (CGVS (...)B, p.9). Gevraagd of jullie nog soms thuis sliepen, beaamde u dat jullie er nog een paar keer hebben geslapen vóór 19 maart omdat criminelen soms leegstaande huizen binnendringen, leeghalen of zelfs in gebruik nemen (CGVS (...)B, p.12). Uw echtgenoot gaf dezelfde uitleg (CGVS (...), p.8). Ook op die bewuste 19 maart 2019 was u alleen teruggekeerd naar jullie huis, naar eigen zeggen om er op te ruimen en schoon te maken (CGVS (...)B, p.9 en p.12). Het is evenwel bedenkelijk dat als u dermate bang was, u dan toch nog alleen naar uw huis ging om er te kuisen, iets dat toch niet zo dringend is en dat iemand anders gemakkelijk in uw plaats had kunnen doen, en er tot de avond bleef. U hierop gewezen, kwam u niet verder dan te stellen dat jullie niet vaak teruggingen naar jullie huis (CGVS (...)B, p.11). Uw beschreven gedrag is evenwel moeilijk in overeenstemming te brengen met de door u beweerde vrees.

Wat betreft de door u neergelegde klachten bij de politie, mag het verder verbazen dat u en uw man klaarblijkelijk geen idee hebben wat de stand van zaken is van het onderzoek (CGVS (...)B, p.13 en CGVS (...), p.12). U stelde dat u niet meer in het bezit bent van uw Salvadoraans telefoonnummer en dat als u iets zou willen weten, u hen dan zelf moet bellen, wat u aldus niet heeft gedaan (CGVS (...)B, p.13). Ook uw man verklaarde dat jullie geen contact meer hebben opgenomen met de politie (CGVS (...), p.12), en dat na alle moeite die jullie – volgens jullie verklaringen – hadden gedaan om klacht te kunnen neerleggen. Jullie gebrek aan interesse betreffende het onderzoek, zet verder vraagtekens bij de ernst van jullie vrees.

Voorts blijkt uit de verklaringen van u en uw echtgenoot en de neergelegde informatie dat jullie de vliegtuigtickets waarmee jullie in maart 2019 naar Europa zijn gereisd, al vóór de incidenten hadden gekocht, meer bepaald in december 2018 (CGVS (...)B, p.6-7 en CGVS (...), p.13 en zie ook stuk 9). De toestemming van de vader van uw dochter om haar zonder hem te laten reizen, werd in februari 2019 ondertekend (CGVS (...)B, p.6-7 en zie ook stuk 7). Jullie stelden dat jullie oorspronkelijk van plan waren om in maart 2019 één maand op huwelijksreis te gaan naar Duitsland om er vrienden te bezoeken en daarom alles al hadden geregeld (CGVS (...)B, p.7 en CGVS (...), p.13-14). Het is evenwel zeer toevallig dat jullie net problemen kregen in de maand dat jullie naar Europa zouden reizen. U hierop gewezen, repliceerde u dat het geen aangename toevaligheid was en dat jullie daar geen controle over hadden (CGVS (...)B, p.12). Deze incidentele samenloop van omstandigheden, zet de geloofwaardigheid van jullie relaas hoe dan ook verder op de helling.

Volledigheidshalve dient er nog opgemerkt te worden dat het verzoek om internationale bescherming van uw schoonbroer F.R.J.J. op 18 december 2019 werd afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Aan u gevraagd waarom uw schoonbroer was vertrokken uit El Salvador, repliceerde u dat u het niet weet maar uw man wel (CGVS (...)B, p.12). U erop gewezen dat het mag verbazen dat jullie rond dezelfde periode jullie land hebben verlaten maar klaarblijkelijk niet hebben gesproken over de redenen van jullie vertrek, stelde u dat als jullie elkaar hier zien, jullie wel vriendelijk zijn met elkaar maar niet spreken over persoonlijke zaken (CGVS (...)B, p.13). Gevraagd of u dan nooit aan uw man of schoonbroer heeft gevraagd wat er is gebeurd met hem, kwam u niet verder dan aan te geven dat uw partner zeer algemeen heeft gezegd dat uw schoonbroer veiligheidsproblemen had in El Salvador en dat er een incident is gebeurd. Meer details kon u niet geven (CGVS (...)B, p.13). Het is evenwel zeer bedenkelijk dat u niets meer kan vertellen over de problemen van F.R.J.J. die maar enkele maanden voor jullie El Salvador heeft verlaten. Deze beweerde onwetendheid van uwentwege, zet verder vraagtekens bij de omstandigheden van jullie vertrek.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen dient dan ook te worden besloten dat u onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat u bij een terugkeer naar El Salvador een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van

ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van de twee door u beweerde confrontaties met een vermeend bendelid in maart 2019.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020* (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.retouraupaysdesressortissants20200109.pdf>), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire van 15 juli 2019* (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvadorsituationsecuritaire20190715.pdf>) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvadorsituationsecuritaire20190715.pdf>) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De overige door u en uw echtgenoot neergelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Jullie paspoorten en die van uw dochter, jullie identiteitskaarten, het rijbewijs van uw echtgenoot, en de ouderlijke toestemming van de vader van E. om te reizen, bevatten enkel (identiteits)gegevens die hier niet in ter discussie staan. Wat betreft de twee klachten die u heeft neergelegd bij de politie in San Salvador op respectievelijk 2 maart 2019 en 21 maart 2019, dient er opgemerkt te worden dat het een louter neerschrijven betreft van uw verklaringen over wat er op 1 en 19 maart zou zijn gebeurd (CGVS (...)B, p.9-10). De documenten veranderen niets aan bovenstaande vaststelling dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. De kaart van San Salvador waarop de zone staat aangeduid waar jullie woonachtig waren en waar de Mara 18 de controle zou hebben, werpt geen ander licht op de vermeende problemen die u er zou hebben gehad. Het rapport van Asylus dat jullie advocaat heeft neergelegd, bevat enkel informatie over de algemene situatie in El Salvador maar is niet van dien aard om bovenstaande appreciatie te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van verzoeker, F.R.F.J., luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 08/04/2019
Overdracht CGVS: 04/07/2019*

U had op 31 oktober 2019 een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) van 09u10 tot 11u50, van 12u49 tot 13u00, van 15u40 tot 15u42 en van 16u19 tot 16u25. U werd bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is. Uw advocaat, meester Buekenhout loco meester Van Vreckom, was gedurende heel het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U heeft de El Salvadoraanse nationaliteit en bent geboren op 8 april 1989 in de hoofdstad San Salvador. U woonde met uw ouders in de buitenwijk Mejicanos. U heeft computerwetenschappen gestudeerd aan de Universidad Centroamericana José Simeon Cañas. U werkte als informaticus voor de Banco Agricola en ondersteunde het team dat witwaspraktijken van klanten opspoot. Eind 2014 leerde u uw huidige partner C.F.K.E. (CGVS (...)B en O.V. (...)) kennen. Zij heeft een dochter uit een eerdere relatie. In 2016 bent u verhuisd naar de woning van uw partner in Residencial Cumbres de la Campinã 2, 37 Calle Oriente in San Salvador en op 19 januari 2019 zijn jullie gehuwd.

Op 1 maart 2019 was uw echtgenote 's morgens bij de bushalte vlak bij jullie huis aan het wachten. Ze zou die dag naar de universiteit gaan. Er stond daar een onbekende, verdacht uitziende man. Hij vroeg naar de naam van uw partner maar ze antwoordde niet. Ze ging elders staan maar hij volgde haar. Toen de bus eraan kwam, stapte ze snel op. Hij kwam naast haar zitten. Hij vroeg opnieuw naar haar naam en telefoonnummer. Uw echtgenote was doodsbang want aan zijn manier van spreken en kleden kon ze afleiden dat hij een bendelid was, waarschijnlijk van de Mara 18. Ze besloot af te stappen bij de halte van het winkelcentrum Las Terrazas. Op dat moment greep die man haar arm vast en zei: "ik weet waar je bent opgestapt en waar je woont". Uw partner kon zich lostrekken en weglopen. Hierna ging ze naar het huis van haar ouders die daar in de buurt wonen. Haar vader zei dat het geen goed idee was om onmiddellijk de politie te bellen daar de bende die de zone controleert, geen pottenkijkers wilt. U ging die avond na het werk naar het huis van uw schoonouders en daar vertelde uw vrouw wat er allemaal was gebeurd. De volgende dag gingen jullie klacht indienen bij de politie. Op het politiekantoor in het centrum zeiden ze evenwel dat jullie zich dienden aan te melden bij het kantoor in Ayutuxtepeque aangezien er daar een speciale eenheid is voor geweld tegen vrouwen. Rond de middag zijn jullie daar klacht gaan indienen. De politieagente raadde jullie aan tijdelijk jullie woning te verlaten en de politie direct in te lichten van zodra jullie die man weer zouden zien. Ze gaf daarnaast de naam van de onderzoeker die verder verantwoordelijk zou zijn voor de zaak. Effectieve bescherming kregen jullie evenwel niet.

Ondertussen verbleven jullie bij uw schoonouders en gingen jullie enkel naar jullie huis in 37 Calle Oriente om te controleren of alles wel in orde was en er af en toe te overnachtten. Op 19 maart 2019 was uw vrouw naar jullie huis gegaan om er huishoudelijk werk te doen. Die avond ging ze inkopen doen in de supermarkt in de buurt. Onderweg naar daar werd ze verrast door diezelfde man die haar langs achter vastgreep en zei dat ze moest doen alsof ze hem kende en niet mocht roepen. Hij noemde de naam van uw vrouw en zei dat hij wist waar ze woonde, met wat voor een auto u reed en naar welke school uw stiefdochter ging. Hij zei dat als ze geen seks zou hebben met hem, hij haar zou vermoorden of u en/of haar dochter iets zou aandoen. Uw vrouw heeft zich evenwel kunnen losrukken en is naar jullie huis gevlucht. Ze belde u in paniek op en zei dat u haar zo snel mogelijk moest komen halen. Jullie pakten alle nodige spullen en reden naar het huis van uw schoonouders. Op 20 maart 2019 wilden jullie opnieuw klacht indienen in Ayutuxtepeque maar daar verwezen ze jullie door naar de onderzoeker die zich bezighield met de zaak. Ze zeiden dat jullie hem misschien zouden vinden in het kantoor in het centrum van San Salvador. Daar werden jullie evenwel doorverwezen naar een kantoor in Montserrat. Ook in Montserrat bleek hij niet te zijn. Er werd gezegd in Colonia Miramonte te proberen. De dag daarop, op 21 maart 2019, vonden jullie M.A. eindelijk in het politiekantoor in Miramonte. Hij zei dat hij uw verklaring zou noteren maar dat hij in feite niet de jurisdictie had over uw woonplaats en dus niet bevoegd was voor het onderzoek. Hij gaf de naam van de onderzoeker die wel verantwoordelijk was voor uw zaak. Dat was evenwel geen voldoende garantie voor jullie veiligheid. U, uw echtgenote en dochter zouden in die periode op reis gaan naar Europa. Jullie besloten in de plaats tot een definitief vertrek.

Op 29 maart 2019 zijn jullie via een transit in Spanje naar Düsseldorf in Duitsland gevlogen. Daar bleven jullie twee dagen bij vrienden. Vervolgens zijn jullie met de trein naar België gereisd om hier uw broer F.R.J.J. (CGVS (...) en O.V. (...)) te vervoegen. Hij diende hier op 4 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Jullie op 8 april 2019. Bij een terugkeer naar El Salvador vreest u dat de man die uw echtgenote bedreigde, haar zal doden.

Ter ondersteuning van uw verzoek legden u en uw echtgenote volgende documenten neer: jullie paspoorten en die van uw stiefdochter; jullie identiteitskaarten; uw rijbewijs; de ouderlijke toestemming van de vader van Elisa om te reizen; de twee klachten die uw echtgenote heeft ingediend bij de politie in El Salvador; reisdocumenten; en een kaart van San Salvador waarop de zone staat aangeduid waar jullie woonachtig waren en waar de Mara 18 de controle heeft.

Uw advocaat legde ten slotte nog een rapport van Asylus neer met als titel: 'El Salvador: Gang criminality and discrimination on disabilities' (d.d. 09.2019).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U en uw partner C.F.K.E. (CGVS (...)B en O.V. (...)) baseren zich voor jullie verzoek om internationale bescherming op dezelfde elementen. Haar verzoek werd afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van volgende redenen:

[idem bestreden beslissing verzoekster]

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan ten aanzien van u derhalve evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekers voeren een schending aan van de volgende bepalingen:

“- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;
- de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen;
- de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 houdende de uitdrukkelijke motivering van bestuursakten;
- de zorgvuldigheidsplicht, het hoorrecht, het recht van verdediging, het rechtsbeginsel *audi alteram partem*, rechtsbeginselen in de Europese en Belgische rechtsordes;
- het artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet;”

Verzoekers geven een theoretische toelichting over deze bepalingen en geven *in casu* aan niet akkoord te kunnen gaan met de motivering in de bestreden beslissingen.

Verzoekers menen vooreerst dat de commissaris-generaal de feiten die aan de grondslag liggen van hun vrees bij een terugkeer naar hun land van herkomst niet betwist, met name dat:

“- Verzoekster tweemaal bedreigd werd door bendelid;
- Verzoekers afkomstig zijn uit El Salvador;
- Georganiseerde misdaad zeer actief is in El Salvador”.

Verzoekers gaan vervolgens in op de motieven in de bestreden beslissingen dat de aangehaalde feiten, met name de confrontatie tussen verzoekster en het bendelid, niet als ernstig genoeg kunnen worden beschouwd en dat verzoekers vaag bleven over de context van deze incidenten. Verzoekers voeren in dit verband vooreerst aan dat het “niet kan verbazen” dat verzoekers de exacte motieven van de belager niet te weten zijn gekomen, noch hoe dat de belager achter de informatie over verzoekster is gekomen. Zij benadrukken dat zij verklaarden dat “de belager haar misschien had uitgekozen omdat ze daar al zo lang woonde, altijd dezelfde bus nam, goed gekleed was en er dus rijker uit zag, etc.”

Deze verklaringen zijn dan ook geloofwaardig en de commissaris-generaal voert geen enkel overtuigend tegenargument aan opdat deze verklaringen zouden worden weerlegd, aldus verzoekers.

Verzoekers stellen bijkomend dat *“misschien de belangrijkste reden dat verzoekster werd uitgekozen als slachtoffer louter en alleen al te vinden is in het feit dat zij een vrouw is”*. Zij citeren in dit verband uit informatie van de Norwegian Refugee Council, GIWPS en Asylös (verzoekschrift, stukken 11-12 en 14) en de COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van Cedoca van 15 juli 2019 die duidelijk een *“enorm groot risico”* voor vrouwen en jonge meisjes in El Salvador aantonen. Uit voormelde COI Focus blijkt duidelijk het *“gevaar en risico”* van seksueel geweld tegen vrouwen en jonge meisjes door bendeleden. Verzoekers menen dan ook dat *“het feit dat verzoekster tweemaal geconfronteerd werd door hetzelfde bendelid met de expliciete mededeling en drang om seksueel contact te hebben, is op zich een voldoende risico gezien de algemene situatie in El Salvador inzake bendeleden en seksueel geweld ten aanzien van vrouwen”*.

Verzoekers stellen nog dat het *“ dan ook niet [kan] verbazen dat verzoekster in dergelijke situatie niet bij de pakken blijft zitten en zou wachten tot wanneer het geweld nog toeneemt. Zij heeft meteen drastische maatregelen genomen, diegene die niet verwonderen gezien de alom bekende gevaren en risico's als vrouwen”*.

Verder achten verzoekers het *“allerminst overtuigend”* dat de commissaris-generaal uit de motivering betreffende hun verklaringen over de drijfveren van verzoeksters belager heeft afgeleid dat zij *“vaag”* zijn gebleven in het beschrijven van de context van de feiten, gezien *“een contextuele beschrijving van de feiten is allesbehalve te vergelijken met de drijfveren van de belager.”*

Verzoekers menen verder dat de commissaris-generaal eraan voorbijgaat dat zij identieke verklaringen aflegden over de contextuele beschrijving van de feiten en hier in detail zijn op ingegaan. Zij citeren uit hun verklaringen tijdens de persoonlijk onderhoud en voeren aan dat hieruit blijkt dat verzoekster heel gedetailleerd de confrontatie met het bendelid heeft weergegeven. Uit deze verklaringen kan bovendien volgens hen enkel worden afgeleid dat verzoekers, los van elkaar, een uitgebreide weergave konden geven van de feiten. Zij achten de bestreden beslissingen op dit punt dan ook *“allesbehalve afdoende gemotiveerd in de zin dat verwerende partij stelt dat uit gebrek aan informatie omtrent de motieven van de belager er zou kunnen worden afgeleid dat verzoekers vaag zijn gebleven in hun contextuele beschrijving van de feiten.”*

Wat de in de bestreden beslissingen vastgestelde tegenstrijdigheid in verzoekers' verklaringen inzake de datum van het eerste incident betreft, merken verzoekers op dat *“duidelijk louter een vergissing van een dag”* betreft. Zij wijzen erop dat verzoeker dit meteen recht heeft proberen zetten en dat hun advocaat op 29 juli 2019 deze rechtzetting reeds had doorgemailed aan de commissaris-generaal (verzoekschrift, stuk 3) en dat verzoeker bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud had aangegeven dat hij zich vergist had omtrent de datum van het eerste incident. Aldus heeft verzoeker *“niet gewacht op de confrontatie hieromtrent, integendeel, hij had deze vergissing meteen door en heeft er alles aan gedaan om dit zo spoedig mogelijk recht te zetten”*. Verzoekers menen dan ook dat enkel kan worden vastgesteld dat het louter een vergissing betreft die allerminst aan verzoeker kan worden verweten of waarvan de commissaris-generaal allerminst kan stellen dat dit *“bedenklijk”* is.

Verzoekers wijzen verder op de *“onbegrijpelijke houding”* van de commissaris-generaal waar deze in de bestreden beslissingen motiveert dat de aangehaalde gebeurtenissen niet ernstig genoeg zouden zijn, *“zonder hier ook maar enige afdoende motivering voor te geven”*. Zij citeren in dit verband uit informatie van de Raad van Europa (verzoekschrift, stuk 13) dat stelt dat stalking of bedreigingen met seksueel geweld voldoende zijn om te worden gekwalificeerd als 'ernstige schade'. Zij verwijzen tevens naar rechtspraak van de Raad waaruit blijkt dat een vrees voor vervolging volstaat en dat de vervolging nog niet moet hebben plaatsgevonden en naar een arrest van het Amerikaanse Hooggerechtshof dat stelt dat een gegronde vrees voor vervolging kan aanwezig zijn indien de kans op vervolging in geval van terugkeer minder dan 50% bedraagt. Zij besluiten dan ook dat de confrontaties waar verzoekster mee te maken kreeg duidelijk vallen onder stalking en bedreigingen met seksueel geweld waardoor zij terecht een vrees voor vervolging koestert.

Verzoekers menen verder dat het door verzoekster beschreven gedrag wel in overeenstemming is met de geuite vrees en gaan in op de motivering in de bestreden beslissingen hieromtrent. Zij achten het feit dat zij meteen na de eerste confrontatie hun huis hebben verlaten en tijdelijk zijn ingetrokken bij de ouders van verzoekster *“het bewijs bij uitstek”* dat hun gedrag wel in overeenstemming is met de geuite vrees. Zij achten het *“niet ondenkbaar”* dat zij af en toe terugkeerden naar hun woning om enkele zaken in orde te brengen nadat zij *“halsoverkop”* zijn ingetrokken bij verzoeksters ouders.

Verzoekers citeren bijkomend nog op informatie van International Crisis Group (verzoekschrift, stuk 6), waaruit blijkt dat het veelvuldig voorkomt dat bendes leegstaande huizen leegroven en inpalmen.

Waar de bestreden beslissingen motiveren dat verzoekers geen interesse tonen in het politieonderzoek, stellen verzoekers dat dit *“allerminst de juiste conclusie [is] die getrokken kan worden uit de omschreven feiten aangezien verzoekers wel degelijk enorm veel moeite hebben gedaan om de juiste dienst van de politie te kunnen bereiken en om een aanklacht te kunnen indienen. Het is niet bevreemdend dat verzoekers nu ze veilig in België zijn de politie niet meer contacteren, wetende dat de andere bendeleden zich zouden kunnen keren tegen hun familie wanneer het tot een proces zou komen. Bijkomend vrezen verzoekers ook repressies van andere bendeleden alsook hebben ze er allerminst vertrouwen in dat er gevolg zou worden gegeven aan hun klacht.”* Verzoekers wijzen er bijkomend op dat hun verklaringen over de omgang van de politie met dossiers en klachten en de corruptie van de politie in El Salvador in het algemeen volledig strookt met de beschikbare landeninformatie. Zij citeren in dit verband uit informatie van Foreign Policy en Asylos (verzoekschrift, stukken 7-8).

Betreffende de motivering in de bestreden beslissingen dat het *“bevreemdend”* is dat verzoekers hun vliegtuigtickets reeds hadden aangekocht vooraleer de incidenten zich afspeelden, bevestigen zij hun verklaringen dat zij deze tickets kochten *“louter en alleen”* met de intentie om op huwelijksreis te gaan in maart 2019, de maand waarin verzoeker gewoonlijk vakantie krijgt van zijn werkgever. Zij menen verder dat er geen enkel valabel argument aangehaald wordt door de commissaris-generaal waarom zij deze tickets niet zouden hebben gekocht voor hun huwelijksreis. Zij wijzen erop dat zij tijdens de persoonlijke onderhoudsreeds benadrukten dat het een heen-en-terug ticket betrof, wat een duidelijke aanwijzing vormt dat dit voor een vakantie bedoeld was. Zij benadrukken dat zij de tickets zo snel mogelijk na het persoonlijk onderhoud hebben overgemaakt aan de commissaris-generaal (verzoekschrift, stuk 4).

Inzake de motivering in de bestreden beslissingen dat het *“zeer bedenkelijk”* is dat verzoekster niet veel informatie kan geven inzake de vluchtmotieven van haar schoonbroer, benadrukken verzoekers dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud reeds verklaarde dat zij hierover niet had doorgevraagd bij haar echtgenoot. Verzoekers menen verder dat, indien de commissaris-generaal hier belang aan hecht, hij verzoeker meer in detail had kunnen bevragen op dit punt, gezien het zijn broer betreft. Zij menen echter dat uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud, waaruit zij citeren, blijkt dat de commissaris-generaal in gebreke is gebleven om dit te doen. Hieruit blijkt volgens verzoekers weldegelijk een gebrek aan onderzoek door de commissaris-generaal, gezien zij zelf aan verzoeker hebben gevraagd om de problemen van zijn broer kort te kaderen. Zij besluiten aldus dat niet aan hen kan worden verweten dat zij in gebreke zouden zijn gebleven om meer in detail de vluchtmotieven van verzoekers broer uiteen te zetten, gezien de commissaris-generaal aan verzoeker had kunnen vragen om dit in detail uit te leggen, *quod non*.

Verzoekers gaan vervolgens in op de subsidiaire beschermingsstatus. Zij betwisten de beoordeling in de bestreden beslissingen inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Zij menen dat de informatie waarnaar de commissaris-generaal verwijst en het oordeel aangaande de aard van het geweld in El Salvador op steunt, genuanceerder is en er andere conclusies uit kunnen worden getrokken.

Zij wijzen er verder op dat, waar de bestreden beslissingen stellen dat verzoekster geen specifiek profiel heeft gezien en enkel burgers met een specifiek profiel worden geviseerd, uit hetgeen voorafgaat reeds duidelijk is gebleken dat vrouwen in het bijzonder geviseerd worden door het bendegegeweld en zij dus een specifiek profiel uitmaken.

Verzoekers citeren verder uit de voormelde COI Focus inzake de veiligheidssituatie in El Salvador en stellen dat deze informatie laat uitschijnen dat het allerminst eenvoudig is om het geweld in El Salvador te kunnen duiden. Verzoekers zijn bovendien van oordeel dat er voldoende bronnen zijn waaruit blijkt dat er in El Salvador weldegelijk sprake is van een binnenlands gewapend conflict dat aanleiding geeft tot willekeurig geweld. Zij citeren in dit verband uit informatie van Amnesty International, USDOS en GIWPS (verzoekschrift, stukken 9-11).

Verzoekers besluiten dat zij nood hebben aan internationale bescherming en voeren in hoofddorde aan dat uit hun relaas blijkt dat zij voldoen aan de voorwaarden om erkend te worden als vluchteling. In ondergeschikte orde, menen zij dat zij voldoen aan de voorwaarden van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet en dat hen aldus de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend. In uiterst ondergeschikte orde menen zij dat de bestreden beslissingen dienen te worden vernietigd en dat

er aanvullende onderzoeksmaatregelen dienen te worden bevolen, nu de commissaris-generaal geen informatie heeft bijgebracht omtrent (i) het specifieke gevaar voor vrouwen in El Salvador die in contact zijn gekomen met bendeleden en (ii) de corruptie van politiediensten.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegen verzoekers volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- een e-mail van verzoekers advocaat aan de commissaris-generaal van 29 juli 2019 (stuk 3);
- een e-mail van verzoekers advocaat aan de commissaris-generaal van 5 november 2019 met in bijlage de vliegtickets van verzoekers (stuk 4);
- een uittreksel uit de COI Focus "*Salvador. Situation sécuritaire*" van Cedoca van 15 juli 2019 (stuk 5);
- het artikel "*Life under gang rule in El Salvador*" van International Crisis Group van 26 november 2018 (stuk 6);
- het artikel "*El Salvador's tough policing isn't what it looks like*" van Foreign Policy van 6 juli 2019 (stuk 7);
- het rapport "*El Salvador: State protection of women victims of sexual and gender-based violence*" van Asylors van December 2019 (stuk 8);
- het "*Annual report El Salvador 2019*" van Amnesty International (stuk 9);
- het "*El Salvador 2018 Human rights report*" van USDOS (stuk 10);
- het artikel "*Gang violence as armed conflict: a new perspective on El Salvador*" van GIWPS van november 2018 (stuk 11);
- het rapport "*El Salvador: Gang criminality and discrimination on disabilities*" van Asylors van september 2019 (stuk 12);
- het rapport "*Gender-based asylum claims and non-refoulement: articles 60 and 61 of the Istanbul Convention*" van de Raad van Europa van december 2019 (stuk 13);
- het artikel "*10 things you should know about the violence in Central America*" van Norwegian Refugee Council van 27 september 2018 (stuk 14).

De Raad merkt op dat stukken 4 en 12 reeds werden neergelegd en zich in het administratief dossier bevinden (administratief dossier verzoeker, Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5, nrs. 9 en 11).

2.1.3. In een aanvullende nota van 12 oktober 2020 voegen verzoekers volgende stukken toe:

- een brief van A.H.H. van 30 maart 2019 (stuk 15);
- een e-mail van verzoekers werkgever van 17 juli 2020 (stuk 16);
- UNHCR's "*Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from El Salvador*" van maart 2016 (stuk 17);
- verschillende persartikels over de veiligheidssituatie in El Salvador met niet-beëdigde vertaling (stukken 18-25);
- het rapport "*Women on the run. First-hand accounts of refugees fleeing El Salvador, Guatemala, Honduras, and Mexico*" van UNHCR (stuk 26);
- een uittreksel van het rapport "*Deported to danger. United States deportation policies expose Salvadorans to death and abuse*" van Human Rights Watch (stuk 27);

2.1.4. In een aanvullende nota van 7 januari 2021 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- de COI Focus "*El Salvador. Situation sécuritaire*" van Cedoca van 12 oktober 2020;
- de COI Focus "*El Salvador. Retour au pays des ressortissants*" van 17 december 2020.

2.1.5. Ter terechtzitting leggen verzoekers nog een USB-stick neer met video's "*betreffende gewelddadige gebeurtenissen in de buurt van verzoekers hun regio van herkomst*" (stuk 28).

2.2. De Raad onderzoekt de verzoeken om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekers geschonden achten, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen, laat niet toe om vast te stellen dat verzoekers een nood hebben aan internationale bescherming.

2.3. Verzoekers slagen er niet in hun nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat hun verweer in het verzoekschrift in wezen beperkt blijft tot het herhalen van hun verklaringen en het volharden in de geloofwaardigheid ervan, het volharden in hun vrees voor vervolging en het minimaliseren en in twijfel trekken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Zij slagen er hiermee evenwel niet in om de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissingen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

Verzoekers kunnen vooreerst niet worden gevolgd waar zij aanvoeren dat de commissaris-generaal niet betwist dat verzoekster tweemaal bedreigd werd door een bendelid, gezien in de bestreden beslissingen wordt gesteld dat er verschillende bedenkingen kunnen gemaakt worden die de geloofwaardigheid van de ingeroepen vervolgingsfeiten ondermijnen. De bestreden beslissingen motiveerden op pertinente en correcte wijze dat (i) verzoekers vage verklaringen aflegden over de contexten van de incidenten waarbij verzoekster werd bedreigd door een bendelid, (ii) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de datum van het eerste incident, (iii) het door verzoekster beschreven gedrag waarbij zij na de eerste bedreiging nog steeds hun huis ging schoonmaken niet in overeenstemming is met de door haar geuite vrees, (iv) uit verzoekers' verklaringen blijkt dat zij geen interesse hebben in het verdere verloop van het onderzoek dat wordt gevoerd naar aanleiding van de door hen ingediende klachten, (v) het erg toevallig is dat verzoekers net problemen kregen in de maand dat zij reeds naar Europa zouden reizen, (vi) de lacunaire kennis van verzoekster over de vluchtmotieven van haar schoonbroer, die in dezelfde periode naar België is gevlucht, verder doet twijfelen aan de omstandigheden van verzoekers' vertrek.

Verzoekers herhalen in het verzoekschrift hun verklaringen waarom het bendelid verzoekster uitkoos om te bedreigen en menen dat het niet kan verbazen dat zij de exacte motieven van de dader niet kennen noch weten hoe hij aan informatie kwam over verzoekster. De Raad is evenwel van oordeel dat van verzoekers, die verklaren hun land van herkomst te hebben verlaten omdat verzoekster wordt bedreigd door een bendelid, redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij op een doorleefde en geloofwaardige wijze kunnen duiden waarom verzoekster specifiek zou worden geviseerd door dit bendelid. Waar verzoekers in hun verzoekschrift opmerken dat verzoekster werd uitgekozen omdat zij een vrouw is en verwijzen naar algemene informatie over de situatie voor vrouwen in El Salvador, wijst de Raad er echter op dat zij hiermee niet verklaren waarom het bendelid specifiek verzoekster zou willen viseren. Met het louter op algemene wijze bekritisieren van de motivering in de bestreden beslissingen op dit punt en het herhalen van hun verklaringen over de aangehaalde feiten, doen verzoekers geen afbreuk aan de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissingen dat uit verzoekers' verklaringen blijkt dat zij enkel vage verklaringen kunnen afleggen over de context van de aangevoerde incidenten. Dergelijke vaststelling ondermijnt weldegelijk de geloofwaardigheid van de door verzoekers aangehaalde bedreigingen.

Verzoekers benadrukken verder nog dat verzoeker zich louter vergist heeft tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken toen hij verklaarde dat het eerste incident met het bendelid plaatsvond op 28 februari, dat het een vergissing van één dag betreft en dat zij deze onmiddellijk gemeld hebben, door middel van een e-mail van hun advocaat aan de commissaris-generaal op 29 juli 2019 (verzoekschrift, stuk 3) en bij aanvang van het persoonlijk onderhoud van verzoeker. De Raad merkt echter op dat dit verweer geen afbreuk doet aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissingen dat het niet aannemelijk is dat verzoeker tijdens het interview bij aanvang van de procedure een foutieve datum zou opgeven van het eerste incident. Van verzoeker mag immers worden verwacht dat hij voor de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming (in staat is om voldoende) coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn relaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek. Het betreft hier bovendien een kernelement van verzoekers' relaas, zodat des te meer kan worden verwacht dat verzoeker de datum van het eerste incident met het bendelid in elke fase van de procedure op een nauwkeurige en correcte wijze kan weergeven. Dat verzoeker zich zou vergissen van datum is dan ook geheel niet aannemelijk en ondermijnt de geloofwaardigheid van de aangehaalde vervolgingsfeiten.

Verzoekers voeren aan dat het feit dat zij na de eerste confrontatie met het bendelid hun huis hebben verlaten een bewijs vormt dat hun gedrag in overeenstemming is met de geuite vrees en achten het niet ondenkbaar dat zij af en toe terugkeerden naar hun woning om enige zaken in orde te brengen nadat zij halsoverkop verhuisden naar de ouders van verzoekster, waarbij zij verwijzen naar algemene informatie

waaruit blijkt dat benedeleden leegstaande huizen beroven en inpalmen. De Raad merkt echter op dat dit verweer geen afbreuk kan doen aan de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissingen dat het geheel niet aannemelijk is dat verzoekster, die verklaarde dat zij zeer bang was om in haar huis te blijven en alleen naar buiten te gaan (administratief dossier verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud verzoekster, stuk 4B, p. 9-11), alleen naar hun huis zou terugkeren om er schoon te maken en op te ruimen (*Ibid.*, p. 9), hetgeen geen dringende taak betreft en ook door iemand anders kan gebeuren. Bovendien acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoekster vervolgens alleen naar de supermarkt zou gaan vanuit haar huis (*Ibid.*), gezien zij zo het risico loopt op verdere bedreigingen. In dit verband dient er nog op te worden gewezen dat uit verzoeksters verklaringen blijkt dat de politie haar na het eerste incident adviseerde om niet alleen de straat op te gaan (*Ibid.*, p. 11). De Raad benadrukt dat van verzoekster, die verklaart een gegronde vrees voor vervolging te hebben in haar land van herkomst, redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij de nodige maatregelen neemt om zich te beschermen tegen haar vermeende vervolgers, doch uit verzoeksters verklaringen blijkt niet dat zij dit heeft gedaan. De Raad treedt dan ook de bestreden beslissingen bij dat verzoeksters risicovolle gedrag, zoals blijkt uit haar verklaringen, niet in overeenstemming is met de door haar geuite vrees, hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de aangehaalde vervolgingsfeiten.

Verzoekers stellen in hun verzoekschrift nog dat zij enorm veel moeite gedaan hebben om een klacht in te dienen bij de juiste dienst van de politie, doch dat het niet bevreedend is dat zij nu zij veilig in België zijn de politie niet meer contacteren, omdat de benedeleden zich tot hun familieleden zouden kunnen keren indien het tot een proces zou komen en zij er verder geen vertrouwen in hebben dat er gevolg zal worden gegeven aan hun klacht, waarbij zij verwijzen naar algemene informatie inzake corruptie bij de politie in El Salvador. De Raad merkt evenwel op dat, indien verzoekers werkelijk repressie vrezen van de benedeleden tegen hun familieleden omwille van de klachten die zij ingediend hebben bij de politie, redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij zich zoveel als mogelijk op de hoogte zouden trachten te stellen van de huidige stand van het onderzoek. Dat verzoekers er geen vertrouwen in hebben dat er gevolg zal worden gegeven aan hun klacht klemt bovendien met hun verklaring dat zij repressie vrezen van de benedeleden indien het tot een proces zou komen, alsook met de vaststelling dat zij tot tweemaal toe klacht hebben ingediend toen zij zich nog in El Salvador bevonden (administratief dossier verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud verzoekster, stuk 4B, p. 9), zodat kan worden aangenomen dat zij het verloop van deze klachten verder zouden willen opvolgen. Verzoekers' verweer biedt aldus geen afdoende verklaring noch een verschoning voor de vaststelling in de bestreden beslissingen dat zij geen verdere interesse vertonen in de huidige stand van het onderzoek in hun zaak. De Raad wijst er nochtans op dat van iemand die vervolgd wordt en daarom besluit te vluchten, in alle redelijkheid mag worden verwacht dat deze zich op zijn minst informeert naar de juiste stand van zaken en geregeld pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen. Aldus is de Raad van oordeel dat het door verzoekers tentoongespreide gebrek aan interesse voor essentiële elementen van hun relaas, zijnde het verdere verloop van de door hen ingediende klachten bij de politie, de ingeroepen vrees voor vervolging in hoofde van verzoekers verder relativeert.

Verzoekers wijzen er verder nog op dat zij reeds tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarden dat de door hen gekochte vliegtickets retourtickets betroffen die zij hebben enkel kochten met de intentie om in maart 2019 op huwelijksreis te gaan. Zij leggen in hun aanvullende nota nog een uitnodigingsbrief en een mail van hun werkgever neer ter staving van deze verklaringen (aanvullende nota, stukken 15-16). De Raad merkt echter op dat de neergelegde uitnodigingsbrief dateert van 30 maart 2019, toen verzoekers zich reeds in België bevonden. Bovendien vormt dit een loutere getuigenis die een subjectief en gesolliciteerd karakter heeft, zodat dit document geen afdoende bewijswaarde vormt ter staving van hun verklaringen dat zij hun vliegtickets enkel kochten voor hun huwelijksreis. De neergelegde e-mail van verzoekers werkgever heeft eveneens een gesolliciteerd karakter, gezien deze werd opgesteld op vraag van verzoeker. Verzoekers doen met voormelde documenten bovendien hoe dan ook geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissingen dat de incidentele samenloop van de omstandigheden zoals door hen beschreven, zijnde dat zij net problemen kregen in de maand dat zij naar Europa zouden reizen, verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van hun relaas. De Raad merkt in dit verband nog op dat rekening dient gehouden te worden met het geheel van de motivering en niet met de diverse onderdelen op zich.

Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in de samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Dit motief dient dan ook samen te worden gelezen met de overige motieven in de bestreden beslissingen waaruit genoegzaam blijkt dat de door verzoekers aangehaalde problemen niet geloofwaardig zijn.

Verzoekers volharden verder in de verklaringen van verzoekster dat zij niet heeft doorgevraagd bij haar echtgenoot over de problemen van haar schoonbroer en menen dat, indien de commissaris-generaal hier belang aan hecht, hij meer vragen had moeten stellen aan verzoeker over de problemen van zijn broer tijdens het persoonlijk onderhoud, hetgeen hij evenwel heeft nagelaten. De Raad merkt evenwel op dat voormeld verweer geen afbreuk doet aan de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissingen dat het niet aannemelijk is dat verzoekster niet meer informatie heeft over de problemen van haar schoonbroer, gelet op het feit dat hij maar enkele maanden voor verzoekers El Salvador heeft verlaten en dat dit gegeven verder afbreuk doet aan verzoekers' verklaringen over de omstandigheden van hun vertrek.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift aanvoeren dat zij tijdens de persoonlijke onderhouden onderling coherente en gedetailleerde verklaringen hebben afgelegd over de aangehaalde feiten, merkt de Raad op dat dit verweer op zich geen kan doen aan de pertinente en correcte motieven in de bestreden beslissingen die op zich volstaan om te besluiten dat verzoekers de door hen aangehaalde vervolgingsfeiten niet kunnen aannemelijk maken.

De Raad merkt daarenboven nog op dat in de bestreden beslissingen terecht werd geoordeeld dat de door verzoekers' aangehaalde vervolgingsfeiten hoe dan ook niet als ernstig genoeg kunnen worden beschouwd om te besluiten dat verzoekers een vrees voor vervolging hebben dan wel een reëel risico op ernstige schade lopen bij een terugkeer naar El Salvador omwille van deze feiten. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift aan dat de door verzoekster beschreven feiten een vorm van stalking en seksueel geweld uitmaken en dat, tevens gezien in de context van El Salvador zoals deze blijkt uit de algemene informatie, dit vervolging uitmaakt. De Raad merkt echter op dat verzoekers louter melding maken van twee incidenten waarbij verzoekster werd benaderd door een bendelid, doch verder geen melding maakt van enige problemen. Ook wat verzoeksters dochter betreft wordt geen enkel concreet feit meegedeeld. Bovendien wijzen verzoekers op het risico op verdere vervolging in verzoeksters hoofde, doch zij gaan eraan voorbij dat in de bestreden beslissingen op pertinente en correcte wijze werd geoordeeld dat uit hun verklaringen niet kan blijken dat het bendelid nog steeds naar hen op zoek zou zijn. Aldus tonen verzoekers niet op afdoende wijze aan dat zij werkelijk een gegronde vrees voor vervolging hebben dan wel een reëel risico lopen op ernstige schade omwille van de ingeroepen feiten.

De motivering in de bestreden beslissing in hoofde van verzoekster, die werd overgenomen in de bestreden beslissing in hoofde van verzoeker, is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Volgens uw verklaringen verlieten u, uw echtgenoot en uw dochter El Salvador omdat u er in de maand van jullie vertrek twee keer zou zijn benaderd geweest door een onbekende man (volgens u een bendelid) die seksuele betrekkingen met u wilde hebben (CGVS (...)B, p.9-10 en CGVS (...), p.7-9). De door u aangehaalde feiten kunnen evenwel niet als ernstig genoeg worden bestempeld om gelijkgesteld te worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uit afgeleid worden. Naast de twee beschreven confrontaties, maakte u geen melding van verdere problemen die u zou hebben gekend. Bovendien wijst niets uit jullie verklaringen erop dat het vermeende bendelid nog steeds op zoek zou zijn naar u. Gevraagd of iemand van uw familie of de familie van uw echtgenoot na jullie vertrek problemen heeft gekend naar aanleiding van wat er was gebeurd met u, antwoordde u negatief (CGVS (...)B, p.13). Aan uw echtgenoot gevraagd of iemand van jullie families na jullie vertrek consequenties heeft gevoeld van wat er was gebeurd, antwoordde hij eveneens negatief (CGVS (...), p.12). Vervolgens gevraagd of jullie na jullie vertrek hebben vernomen dat uw belager nog naar u heeft gevraagd, gaf hij aan daar niets over te hebben gehoord (CGVS (...), p.12).

Daarnaast heeft het Commissariaat-generaal verschillende bedenkingen bij uw relaas die de geloofwaardigheid ervan ondermijnen. Zo dient er opgemerkt te worden dat het vermoedelijke bendelid dat u twee keer heeft lastiggevallen, een totale onbekende is voor u en uw echtgenoot (CGVS (...)B, p.10 en CGVS (...), p.9). U had hem nog nooit eerder gezien (CGVS (...)B, p.10 en CGVS (...), p.9-10). Gevraagd waarom hij het op u had gemunt, moest u het antwoord eveneens schuldig blijven (CGVS (...)B, p.13). Aan uw partner gevraagd waarom die man u had uitgekozen, antwoordde hij dat het misschien kwam doordat u daar alleen was of omdat hij zich aangetrokken voelde door u of omdat jullie in een betere wijk wonen (CGVS (...), p.10). Gevraagd wat dat laatste ermee te maken heeft, repliceerde hij dat mensen voortdurend worden afgeperst om hierna aan te geven dat hij eigenlijk niet weet waarom die persoon u per se wilde (CGVS (...), p.10). Hij voegde daar nog aan toe dat ze in het algemeen wel wat jongere en goed geklede mensen willen (CGVS (...), p.10).

Voorts aan uw man gevraagd hoe uw belager op de hoogte was van het reilen en zeilen van jullie gezin, moest hij toegeven dat jullie niet weten hoe hij aan die informatie is geraakt (CGVS (...), p.10). De door u en uw echtgenoot beschreven context van de incidenten blijft dan ook vaag.

Voorts had uw echtgenoot op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaard dat de eerste confrontatie met het vermeende bendelid plaatsvond op 28 februari 2019 (Vragenlijst CGVS (...), d.d. 02.07.2019, vraag 5). In het begin van zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde uw man dat hij zich op de DVZ had vergist wat betreft de datum van het eerste incident en zei dat het feitelijk had plaatsgevonden op 1 maart 2019 (CGVS (...), p.3). Het is evenwel bedenkelijk dat hij eerst een foutieve datum had opgegeven.

U en uw partner besloten na de eerste confrontatie met die onbekende persoon op 1 maart 2019 jullie woning te verlaten en tijdelijk in te trekken in het huis van uw ouders. Ook de politie had aangeraden om elders te slapen (CGVS (...)B, p.9-11). U stelde dat u zeer bang was om in uw huis te blijven, om alleen naar buiten te gaan, alleen de bus te nemen etc. (CGVS (...)B, p.9-11). Toch verklaarde u dat u en uw man nog af en toe naar jullie huis terugkeerden om er een aantal zaken te regelen, zoals kledij ophalen, schoonmaken, checken of de gasfles wel goed was dichtgedraaid etc. (CGVS (...)B, p.9). Gevraagd of jullie nog soms thuis sliepen, beaamde u dat jullie er nog een paar keer hebben geslapen vóór 19 maart omdat criminelen soms leegstaande huizen binnendringen, leeghalen of zelfs in gebruik nemen (CGVS (...)B, p.12). Uw echtgenoot gaf dezelfde uitleg (CGVS (...), p.8). Ook op die bewuste 19 maart 2019 was u alleen teruggekeerd naar jullie huis, naar eigen zeggen om er op te ruimen en schoon te maken (CGVS (...)B, p.9 en p.12). Het is evenwel bedenkelijk dat als u dermate bang was, u dan toch nog alleen naar uw huis ging om er te kuisen, iets dat toch niet zo dringend is en dat iemand anders gemakkelijk in uw plaats had kunnen doen, en er tot de avond bleef. U hierop gewezen, kwam u niet verder dan te stellen dat jullie niet vaak teruggingen naar jullie huis (CGVS (...)B, p.11). Uw beschreven gedrag is evenwel moeilijk in overeenstemming te brengen met de door u beweerde vrees.

Wat betreft de door u neergelegde klachten bij de politie, mag het verder verbazen dat u en uw man klaarblijkelijk geen idee hebben wat de stand van zaken is van het onderzoek (CGVS (...)B, p.13 en CGVS (...), p.12). U stelde dat u niet meer in het bezit bent van uw Salvadoraans telefoonnummer en dat als u iets zou willen weten, u hen dan zelf moet bellen, wat u aldus niet heeft gedaan (CGVS (...)B, p.13). Ook uw man verklaarde dat jullie geen contact meer hebben opgenomen met de politie (CGVS (...), p.12), en dat na alle moeite die jullie – volgens jullie verklaringen – hadden gedaan om klacht te kunnen neerleggen. Jullie gebrek aan interesse betreffende het onderzoek, zet verder vraagtekens bij de ernst van jullie vrees.

Voorts blijkt uit de verklaringen van u en uw echtgenoot en de neergelegde informatie dat jullie de vliegtuigtickets waarmee jullie in maart 2019 naar Europa zijn gereisd, al vóór de incidenten hadden gekocht, meer bepaald in december 2018 (CGVS (...)B, p.6-7 en CGVS (...), p.13 en zie ook stuk 9). De toestemming van de vader van uw dochter om haar zonder hem te laten reizen, werd in februari 2019 ondertekend (CGVS (...)B, p.6-7 en zie ook stuk 7). Jullie stelden dat jullie oorspronkelijk van plan waren om in maart 2019 één maand op huwelijksreis te gaan naar Duitsland om er vrienden te bezoeken en daarom alles al hadden geregeld (CGVS (...)B, p.7 en CGVS (...), p.13-14). Het is evenwel zeer toevallig dat jullie net problemen kregen in de maand dat jullie naar Europa zouden reizen. U hierop gewezen, repliceerde u dat het geen aangename toevalligheid was en dat jullie daar geen controle over hadden (CGVS (...)B, p.12). Deze incidentele samenloop van omstandigheden, zet de geloofwaardigheid van jullie relaas hoe dan ook verder op de helling.

Volledigheidshalve dient er nog opgemerkt te worden dat het verzoek om internationale bescherming van uw schoonbroer F.R.J.J. op 18 december 2019 werd afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Aan u gevraagd waarom uw schoonbroer was vertrokken uit El Salvador, repliceerde u dat u het niet weet maar uw man wel (CGVS (...)B, p.12). U erop gewezen dat het mag verbazen dat jullie rond dezelfde periode jullie land hebben verlaten maar klaarblijkelijk niet hebben gesproken over de redenen van jullie vertrek, stelde u dat als jullie elkaar hier zien, jullie wel vriendelijk zijn met elkaar maar niet spreken over persoonlijke zaken (CGVS (...)B, p.13). Gevraagd of u dan nooit aan uw man of schoonbroer heeft gevraagd wat er is gebeurd met hem, kwam u niet verder dan aan te geven dat uw partner zeer algemeen heeft gezegd dat uw schoonbroer veiligheidsproblemen had in El Salvador en dat er een incident is gebeurd. Meer details kon u niet geven (CGVS (...)B, p.13).

Het is evenwel zeer bedenkelijk dat u niets meer kan vertellen over de problemen van F.R.J.J. die maar enkele maanden voor jullie El Salvador heeft verlaten. Deze beweerde onwetendheid van uwentwege, zet verder vraagtekens bij de omstandigheden van jullie vertrek.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen dient dan ook te worden besloten dat u onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat u bij een terugkeer naar El Salvador een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van de twee door u beweerde confrontaties met een vermeend bendelid in maart 2019.

(...)

De overige door u en uw echtgenoot neergelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Jullie paspoorten en die van uw dochter, jullie identiteitskaarten, het rijbewijs van uw echtgenoot, en de ouderlijke toestemming van de vader van E. om te reizen, bevatten enkel (identiteits)gegevens die hier niet in ter discussie staan. Wat betreft de twee klachten die u heeft neergelegd bij de politie in San Salvador op respectievelijk 2 maart 2019 en 21 maart 2019, dient er opgemerkt te worden dat het een louter neerschrijven betreft van uw verklaringen over wat er op 1 en 19 maart zou zijn gebeurd (CGVS (...)B, p.9-10). De documenten veranderen niets aan bovenstaande vaststelling dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. De kaart van San Salvador waarop de zone staat aangeduid waar jullie woonachtig waren en waar de Mara 18 de controle zou hebben, werpt geen ander licht op de vermeende problemen die u er zou hebben gehad. Het rapport van Asylas dat jullie advocaat heeft neergelegd, bevat enkel informatie over de algemene situatie in El Salvador maar is niet van dien aard om bovenstaande appreciatie te wijzigen.”

Waar verzoekers nog wijzen op het specifieke profiel van verzoekster als vrouw en van verzoeksters dochter als jong meisje in El Salvador, wijst de Raad erop dat uit de door verzoekers geciteerde en toegevoegde informatie niet blijkt dat louter dit profiel zou volstaan om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar El Salvador zouden dreigen te worden geïsoleerd of vervolgd. Verzoekster dient de door haar aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken, *quod non in casu*. Naast de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van de problemen die verzoekers ertoe genoopt hebben El Salvador te verlaten, halen zij geen concrete, recente, geloofwaardige of ernstige, aan verzoeksters profiel als vrouw gelinkte problemen aan. Ook wat verzoeksters dochter betreft herhaalt de Raad dat geen enkel concreet feit wordt meegedeeld.

Op basis van de beschikbare landeninformatie, kan verder niet worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

De Raad stelt in dit verband vooreerst vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers van deze vrees geen gewag hebben gemaakt in de loop van de administratieve procedure.

Verzoekers' verblijf in België voor de duur van hun asielprocedure resulteert als dusdanig niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven.

De Raad betwist verder niet dat verzoekers bij terugkeer te maken kunnen krijgen met beroving of afpersing maar dit betreft een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Dit risico op beroving of afpersing verschilt niet van het risico waar ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen aan worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving of afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van beroving of afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst, aangezien verzoekers' individuele omstandigheden en de algemene situatie in El Salvador niet concreet aannemelijk maken dat ze ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat ze in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

De door verzoekers neergelegde algemene informatie en het beeldmateriaal dat op een usb wordt bijgebracht over twee moorden in La Campina (verzoekschrift, stukken 5-14; aanvullende nota, stukken 17-28) kan niet dienstig in rekening worden gebracht, nu verzoekers in gebreke blijven hun persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aan de algemene informatie te verbinden.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de commissaris-generaal en verzoekers ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is.

De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR *Guidelines*, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR *Guidelines*, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviseerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht.

Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar El Salvador een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP